

ת"פ 11119/03 - פרקליטות המדינה, מחלוקת כלכלית נגד אילן שמעון יעקובי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 15-03-11119 פרקליטות המדינה, מחלוקת
כלכלית נ' יעקובי

בפני כבוד הסגנית נשאה עינת רון
בעניין: פרקליטות המדינה, מחלוקת כלכלית
המואשימה
נגד
אילן שמעון יעקובי
הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה עו"ד ניר וינטרוב
ב"כ הנאשם עו"ד עדן דביר עו"ד עודד סבוראי
הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הودאותו הורשע הנאשם בכתב אישום המונה שני פרטי אישו וביהם הוראות חיקוק לפי חוק הפיקוח על יצוא בטחוני, תשס"ז - 2007 לרבות הוראות חיקוק על צו הפיקוח על יצוא בטחוני (צדד לחימה), תשס"ח - 2008.

תහיליך חקיקת החוק ומטרתו פורטו גם בחלק הכללי של כתב האישום, כדלקמן:

יצוא של ציוד בטחוני, ידע בטחוני ומטען שירותים בטחוניים, מהווים נושא חשוב בשמייה אל הביטחון ועל יחסיו החוץ של מדינת ישראל, כמו גם אינטנסיסים אחרים של המדינה, והיה נתון עד לשנת 2006 בידי האגף לסיוע ויצוא בטחוני במשרד הביטחון, כאשר הפיקוח על היצוא בטחוני הוסדר בצו הפיקוח על מוצרים ושירותים (יצוא ציוד בטחוני ידע בטחוני), תשמ"ב - 1991 ובמספר אכרזות שהוצאו מכוחו של צו זה.

ביום 31/12/07 נכנס לתוקפו חוק הפיקוח על יצוא בטחוני.

עמוד 1

על פי חוק זה, נעשה רישיון היצוא הבטחוני בהליך דו שלבי; ראשית יש לקבל רישיון לביצוע פעולות קידום עסקאות יצוא בטחוני (להלן: "רישיון השיווק") ולאחר מכן ועוד לפני היצוא הבטחוני של הצד, המידע או השירות, יש לקבל רישיון ליצואם. (להלן: "רישיון יצור"). רישיון השיווק הוא תנאי סוף לקבלת רישיון יצוא.

נקבע בחוק כי רישום במרשם היוצרים הביטחוניים (להלן: "מרשם היצוא הבטחוני") הוא תנאי הכרחי לקבלת שני רישיונות אלה.

האגד לפיקוח על היצוא הבטחוני במשרד הביטחון - אפ"י - מופקד על יישומו של החוק, על ניהול מרשם היצוא הבטחוני, על מתן רישיונות ועל פיקוח ואכיפה של הוראות החוק.

ציוויל בטחוני מוגדר בחוק זה כצד לחימה, ציוויל טילים וצד דו שימושי מפוקח.

רשימת ציוויל הלחימה שיש עליו חובת פיקוח על ידי אפ"י והחוק מחיב לקבל בשלו רישיונות שיווק ויצוא מפורת בצו הפיקוח על יצוא בטחוני (צד לחימה) תשס"ח - 2008.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה הנאשם הנדסאי חשמל ואלקטרוניקה בהכשרתו, בעל הכשרה של מהנדס רדיו ובעל ידע נרחב בתחום מכשירי קשר אזרחים וצבאים. ידע זה רכש הנאשם במהלך שירותו הצבאי בתפקידו בחיל הקשר וBaseUrl עבדתו בחברת מוטורולה ישראל, המייצרת מכשירי קשר.

בין השנים 2004 - 2013 רכש הנאשם רבות רבה מאוד של מכשירי קשר, חלקו מכשירי קשר ואמצעי קשר נלוויים כדלקמן:

מ.ק. 710 - מכשיר קשר המועד לשימוש צבאי המכיל אמצעים טכנולוגיים המאפשרים לו יכולת שידור והצפנה תדרים מתקדמת.

12 סוגים שונים של מכשירי קשר לשימוש צבאי, כמפורט בכתב האישום וחלקי ס של מכשירי קשר אלה.

מקלט לרכב ולрак"מ, קופסאות פיקוד מסווגים שונים, מכשירי עזר דיבוריו מסווגים שונים כמפורט בכתב האישום והם אמצעי קשר המועד לשימוש צבאי או מכשירים שתוכננו במיוחד עבור מכשירי קשר צבאים כגון אלה שנזכרו לעיל.

כל פריטי הצד האלה - להלן: " הצד המפוקח".

ה הנאשם רכש את הצד המפוקח משלושה קבלנים שונים שספקו עבור משרד הביטחון וחברת תדייאן, חברה

המספקת ציוד ומערכות קשר, שירות גրיטה והשמדה למכשירים שיצאו משימוש או יועד לשמש את זה"ל. הנאשם ידע כי הציוד המפוקח שרכש מהקבלי יועד לשימוש צבאי וחילקו שימוש את זה"ל ועוד ידע כי ציוד זה יועד לגריטה והשמדה.

בין השנים 2013-2008 קנה הנאשם ואחסן את הציוד המפוקח שרכש מהקבלנים בבתו ו בשל גידול בהיקף הציוד, שכר מיחס במושב רמות מאיר, בו החזיק מאות פריטים מהציוד המפוקח.

הנאשם הקים מעבדה ובה תיקן ציוד מפוקח, שלא היה שימוש ומיעוט לשימוש, כדי לשוקו ולמכרו במחירים גבוהים נוספים.

בין השנים 2013-2007 שיווק הנאשם וביצע עיסוקאות מכירה רבות של ציוד מפוקח אל מחוץ למדינת ישראל, גם שלא היו בידי אישורי שיווק וייצוא כנדרש בחוק.

בכך, על פי הנטען בכתב האישום, מנע הנאשם מופיעי את היכולת לפתח על מאות עיסוקאות מכירה של מכשירי קשר, חלקם בעלי יכולת הצפתת תדרים מתקדמת וחלקי מכשירי קשר אשר יועד לשימוש זה"ל ואך שימושו אותו. בمعنى מופיעי את היכולת להתחקות אחר " משתמש הקצה" שלידיהם הגיעו לבסוף פרטי ציוד זה.

בכך על פי הנטען בכתב האישום, חשב הנאשם את זה"ל לטיכון בטחוני וסיכון אינטרסים חיוניים של מדינת ישראל, את קשרי החוץ שלו ואת התחריביותה הבינלאומית.

כותרתו של פרט האישום הראשון: "שיווק המכשירים המפוקחים"

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום פתח הנאשם חשבון באתר האינטרנט "אי בי". הוא פרסם את הציוד המפוקח באתר אינטרנט זה במטרה לשוקו אותו למוכר אותו לידיד גורמים שונים מחוץ לגבולות מדינת ישראל. בעת שיווק המכשירים לא הייתה לנאשם כל היכרות עם הרוכשים והוא לא ידע את זהותם.

הנאשם שיווק את הציוד המפוקח ללא שהוא רשום במרשם היוצאה הבטחוני של אפי' ולא שהיא בידו רישיון לשוקם. הנאשם שיווק ציוד זה שיעוד לשימוש צבאי ושימוש את זה"ל בידועו שלחלק מהמכשירים יש יכולת הצפתת תדרים. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום שיווק הנאשם ציוד מפוקח מאות עיסוקאות שונות ובהיקף כספי שלא יפחט מ-200,000 דולר אמרה"ב.

כותרתו של פרט האישום השני: "ייצוא המכשירים המפוקחים".

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום ולאחר שמיוקט את הצד המפוקח ללא רישיון, מכר הנאשם את הצד המפוקח, במאות עסקאות שונות, באמצעות מספר חשבונות באתר האינטרנט וכן באמצעות אימיל פנימי של אתר האינטרנט לרכיבים שונים מחוץ לגבולות ישראל שלא הייתה לו איתם היכרות מוקדמת וזאת ללא רישיון
יצוא כללהן:

לאחר שמיוקט ופרסם את הצד המפוקח באתר האינטרנט, פנו הקונים לח"ל אל הנאשם במטרה לרכוש את הצד המפוקח. הנאשם קיבל את הצעת הקניה ואישר את הרכישה, רק לאחר שוויידא כי הקונה העביר את סכום הרכישה לחובנו באתר האינטרנט. לאחר שהכסף התקבל באתר, העביר הנאשם את הכסף לחשבון בנק בבעלותו בארה"ב ושלח את הצד המפוקח אל הקונים בחו"ל באמצעות דואר ישראל או באמצעות חברת שילוחים אחרת.

ב מרבית העיסוקאות הנזכרות מילא הנאשם פרטיים כזבים בתעודת המשלוח ובהצעה המכס הנלוית לה כך שהמשלוח נזהה להיות "מתנה" עבור הנמען ובעל נמוכה בשיעור ניכר מהשווי האמתי של המכירה.

ה הנאשם ידע כי מדובר במצב שהוא מיועד לשימוש צבאי ושימוש את צה"ל וכי חלקו יכולת להצפתן תדרים. מדובר ביצוא ציוד מפוקח ללא שהוא רשום במרשם הייצוא הבטיחוני של אפי' וללא שהוא בידו רישיון יצוא, במאות עסקאות ובממוצע כספי של לא פחות מ-200,000 דולר ארה"ב.

טרם הטיעונים לעונש, נשמע מטעמה של המאשימה מר דב לביא, ראש האגף לפיקוח על הייצוא הבטיחוני והאחראי על יישום חוק הפיקוח על הייצוא הבטיחוני ועל ביצוע פעולות אכיפה במסגרת החוק.

מר לביא פרט את הרקע לחוקתו של חוק זה, וציין שקדום לו טיפול בנושא זה האגף לפיקוח על בטיחוני שבמשרד הבטיחון. לאחר שבשנת 2006 נתגלו משביר מדיני חמור ביחסים בין ישראל לאוראה"ב, עקב יצוא אמל"ח מסוים לסין, הוקם האגף הנוכחי ונחקק החוק, על מנת להבהיר ולהסדיר בצורה טובה יותר וברורה יותר את כל ההתנהלות בנושא שיווק יצוא בטיחוני ועל מנת לאזן אף את היבטים המדיניים מעבר להיבטים הבטיחוניים, לאור הריגשות הגדולה הקיימת בנושא יצוא בטיחוני.

מר לביא הסביר כי מדיניות רבות חתומות על אמונות בנושא זה והגמ שישראלי אינה חתומה על האמנות, הרי שנטלה על עצמה להסדיר נושאים אלה וישנה חשיבות על הקפדה על כן שמורים בעל יכולות טכנולוגיות מלאה ואחרות לא ניתן לדיים "לא נוכנות". לעיתים מדובר במוצר שאינו בעל יכולת טכנולוגית מיוחדת כגון אלת ברזל, אך יוצאו אינם מתאפשר, בשל חשש לפגיעה בזכויות אזרח. באשר למוצרים נשוא כתוב האישום, ציין מר לביא כי מדובר במכשיר קשור, גם אם מדובר בטכנולוגיה מישנת הרי שמדובר ביכולת הצפנה וישנה רגישות רבה ליכולת הצפנה צבאית. עוד הדגיש כי לא ניתן אישור כלשהו לייצוא מכשירים הנושאים עליהם את החותמת "צ" דהינו, כי היו בשימוש צה"ל, שכן אין לדעת לאלו כוחות הגיעו ויתכן וועלה חשש לפגיעה תdexמיטית במדינת ישראל בשל כן, על כן, לכתילה יעדו מכשירים אלה לגריטה ולא לשימוש נוסף. כאשר מכשירים אלה משוקרים ואין לדעת לאן שוקן, אין גם לדעת מה הנזק הצפוי מכך.

בטעונה לעונש הדגישה המאשימה כי מדובר בהכרעת דין ראשונה בכל הנוגע לחוק הפיוקו על היצוא הבטחוני, שכן זו הפעם הראשונה בה ננקטו על ידי המאשימה הליכים פליליים כנגד מאן דהוא על פי החוק.

התביעה חזרה והדגישה את מטרותיו של החוק, על החשיבות בשמירה על יחסיו החוץ ובטחון של מדינת ישראל. עוד הדגישה המאשימה כי חומרת העבירה על פי חוק זה אינה תלולה בסוג הצדiod, שכן כפי שהסביר ראש אפ"י אף ציוד פשוט כדוגמת אלה יכול ליצור נזק תדמיתי חמור למדינת ישראל ויחסיו החוץ שלו עם מדינות העולם. לאחר שהמאשימה שקרה את הנזקים הצפויים מעשיים מעין אלה ובמיוחד באם ציוד מעין זה ניתן לדיים שאינו אמור להגוע אליהן, סברה המאשימה כי הרף שהתחthon של מתחם ענישה ראוי לעבירה זו הוא אסור בפועל.

התביעה צינה כי במקרה דין פיתח הנאשם מעין תעשייה זעירה של שיווק ויוצא מכיסרי קשור לחו"ל הגם שידע כי הם מיועדים לגריטה והשמדה, ואשר חלקם היו בעלי יכולת הצפנה. בכישורי החיזיר את המכיסרים לשימושם ומכר אותם.

המכיסרים היו בעלי סימון צה"לי, כך שככל הרוכש אותם ידע כי היו בשימוש צה"לי והוא מזוהים עם צה"ל ועם מדינת ישראל.

ה הנאשם מכר את המכיסרים לכל דורש באמצעות האינטרנט ולמעשה לא ידע למי הגיע הצדiod ולא וידא למי הוא מוכר ציוד זה ובכך עבר על הרצינול העומד מאחורי החוק כי יש לפפק על היצוא הבטחוני ולמעשה, אכן אין לדעת لأن הועבר ציוד זה.

ה הנאשם מכר ציוד בהיקף של 200,000 דולר ארה"ב. הוא לא רשם במרשם היוצרים ובכך מנע פיקוח על הייצור ועל היכולת להעריך את הנזק שנגרם בעקבות כן.

הgem שעמדת המדינה, היא כפי שצוין לעיל כי הרף התחthon של מתחם הענישה הוא אסור בפועל, הרי שהמדינה ערלה לכך שמדובר במקרה יהודי. מדובר במקרה ראשון בו אדם מורשע על פי חוק זה ועל כן ובהתאם בית המשפט העליון והיעץ המשפטי לממשלה במקרה כאלה, מבקשת המאשימה ליצור מדרגת ביןים ומעין מנגנון הרתעה.

המאשימה הדגישה כי זהה תחנת הבניינים היחידה ותפקידה ליצור הרתעה עבור גורמים מלפועל בארץ דומה.

לאור אלה גובש בין הצדדים הסדר טיעון אשר לטעמה של התביעה מקל מרף הענישה הרואי במקרים אלה. התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון ולפיה בעת שעונשים לראשונה אין להחמיר בעינויו של הנאשם ולמצות עימו את הדין ועוד צינה המאשימה כי שקרה לא קולא את הودאותו של הנאשם ואת נתילת האחריות כמו גם את הבעת חרטתו. עוד לקחה המאשימה בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם חוקריו ואת העובדה כי חשף בפניהם מחסן שהוא ברשותו ובו ציוד רב זה לא היה ידוע לחוררים קודם לכן. בשיתוף הפעולה שלו סייע הנאשם באופן חלקי בחשיפת הנזק שנגרם.

הנאשם נעדר עבר פלילי ומצבו הכלכלי אינו קל ואף שיקולים אלה נשקלו על ידי המאשימה. עוד שקרה המאשימה כי הנאשם עמד בכל התחייבותיו ובכלל זה לרשות המט, לרבות בתשלום כופר שהוטל עליו.

על כן, עתירה המאשימה לקבל את ההסדר שגובש בין הצדדים ולהטיל על הנאשם 4.5 חדש מסר לRICTSI בפועל בדרך של עבודות שירות, בצד מסר מותנה. הצדדים הסכימו שלא לעתור לקנס בגיןכך, אך הסכימו כי הנאשם יפקיד בקופה ביהם"ש סכום של 70,000 ₪ אשר יחולט לטובת אוצר המדינה.

על פניו הדברים ולמסתכל מן החוץ נראה, מעשיו של הנאשם פשוטים ובלתי מזיקים, שכן הנאשם נטל מכשירים שהיו מיועדים להשמדה ולגריטה. אלא שלא בכך הם פניו הדברים. מכשירים אלה, בכך הובא בפניהם"ש היו מיועדים להשמדה ולגריטה, על מנת שלא יגיעו לידי ידים אחרות מאשר לאלה להם יועדו לכתילה ומעבר לכך, אפילו ניתן היה להמשיך אותם בשנית, כפי שעשה הנאשם בפועל, הרוי שעיל פי החוק לפיקוח על היצוא הבטחוני נאסר לעשות כן. ולא בכך אסר החוק לעשות כן ולא על מנת להקשות על מי שմבקש למכוור ציוד כזה, אלא מטעמים העומדים אחורי חקיקתו של החוק ואשר הובאו בבית המשפט.

למדינת ישראל אינטראסים ברורים בפיקוח צמוד והדוק על היצוא הבטחוני שלה ואפילו כאשר מדובר בפריטי ציוד הנחוצים לכאהר פשוטים ובלתי מזיקים. פריטי ציוד אלה יכולים לקבל משמעותות שונות בהתאם לגורםים העושים בהם שימוש וביחס לגורמים אחרים כלפים יעשה בהם שימוש. יש בכך כדי להשפיע על האינטראסים הבטחוניים של מדינת ישראל, כמו גם על יחסיו החוץ שלה, על כל המשתמע מכך.

ואכן, כפי שהובהר, לעיתים די בכך שפריט מסוים הנושא סימון המעיד עליו כי היה בשימוש צה"ל או כי הוא ישראלי, והນוסר לידיים שמדינה ישראל אינה מעוניינת כי יגיע אליהן, כדי להבין את רשות המדינה, או כדי לפגוע ביחסיו החוץ של המדינה. במקרים אחרים יש בכך אף כדי לפגוע בביטחון המדינה.

כאשר יצא בטחוני געשה ללא הפיקוח הראי ושלא על פי החוק, הרוי שאין גם בקרה באשר לזהות ומיהו רוכשי הציוד ובמיוחד אמרים הדברים כאשר השיווק והיצוא נעשו באמצעות האינטרנט ומתחמי הרוכשים באתרים אלה יכולים היו לעמוד רוכשים כאלה ואחרים, לרבות גורמים עוינים או בלתי רצויים למדינה.

הנאשם בעניינו, לא בדק את זהותם של הרוכשים מהם ולמעשה, אף לא יכול היה לעשות כן באופן אפקטיבי גם אם רצה. הנאשם פעל באופן בלתי ראוי זה במאות עסקאות ושיווק וביצוא ציוד בטחוני בהיקף ניכר של כ-200,000 דולר Araha"b.

בשל הפגיעה הקשה והמשמעות בערכיהם המוגנים העומדים בסיסן של עבירות אלה ובשל הנזק הצפוי מעבירות אלה, גם אם כזה לא הוכח בפועל, נראה לי עמדת התביעה באשר למתחם הענישה הראי דרך כלל באשר לעבירות אלה, דהיינו כי הרף התחתון של מתחם הענישה, יעמוד על מסר לRICTSI בפועל, שמידתו והיקפו על פי נסיבות כל מקרה ומקרה.

ועם זאת, מצאתי לכבד את ההסדר שגובש בין הצדדים ובעיקר מן הטעם שאכן זהו המקרה הראשון בו ננקטים הליכים פליליים על פי חוק הפיוק על היצוא הבטחוני ונגזר דיןו של העובר עבירות על פי חוק זה.

בנסיבות אלה, העונש שייגור על הנאשם יהיה מותן על פי הסדר הטיעון תוך הבירה, כי הוא נגזר כך רק בשל העובדה הראשוני וכי אין בכך כדי ללמד על עונשים שייגרו בעתיד על עברי עבירות מעין אלה.

עוד שקלתי לזכותו של הנאשם את שיטוף הפעולה שלו בחקירה, את הודהתו באשמה ואת נטילת האחריות.

על פי הסדר הטיעון אני גוזרת על הנאשם -

4.5 **חוודשי מסר לריצו בפועל שירותים בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחווית דעתו מיום 11/8/15.**

משמעותי מסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הפיוק על היצוא הבטחוני.

70,000 ₪ שהופקדו על ידי הנאשם - יחולטו לטובת אוצר המדינה.

ה הנאשם יתיצב לתחילה ריצו עונשו ביום 15/11/3 בשעה 8.00 ביחידה עבודות שירות במקדת פיקוד מרכז ברמלה.

mobherلن הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורת הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנהלי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית לריצו העונש בדרך של קליה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ו, 11 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.